

nistrativt. Det giver en usikkerhed, som ikke bør forekomme i en lov.

Det er derfor DaFFO's ufravigelige opfattelse, at også denne tidsfrist *skal* fremgå af selve lovtæksten.

Angående Punkt 8. (ændring af paragraf 33).

Eftersom teksten til dette ændringsforslag endnu ikke foreligger, må DaFFO forbeholde sig en mulighed for at fremkomme med supplerende bemærkninger, såfremt det skønnes påkrævet.

Angående Punkt 9. (ændring af paragraf 33).

I dette ændringsforslag forekommer der både et: »...inden udløbet af den af industriministeren fastsatte frist.« og et: »...i det omfang, industriministeren fastsætter,...«.

Det er DaFFO's opfattelse, at både *tidsfrist* og *omfang* skal være indeholdt i selve lovtæksten, for kun derved kan det undgås, at der opstår tvivl og usikkerhed omkring loven.

Kapitlerne XI og XII

DaFFO kan under ingen omstændigheder bifalde, at disse to kapitler bliver en del af den danske patentlovgivning.

Selve teksten blev kommenteret i forbindelse med behandlingen af samme forslag i 1978, og i betragtning af den korte tidsfrist, der er tilstillet os, vil vi på nuværende tidspunkt blot henvise til enkelte punkter af industriministeriets *Notat* til lovforslaget.

Ifølge industriministeriets vurdering vil antallet af ansøgninger indleverede til direktoratet for patent- og varemærkevæsenet falde fra de nuværende cirka 6000 om året til omkring ét tusinde danske ansøgninger og omkring ét tusinde udenlandske. Det er dog nok fejlagtig at antage, at dette vil reducere direktoratets arbejde til en trediedel, idet de tilbageblevne ansøgninger må formodes at være overvejende, om ikke udelukkende, prioritetskabende førstegangsansøgninger. Det er sådanne ansøgninger, som udgør den største og mest tidskrævende arbejdsindsats, eftersom man for de prioritetsbaserede udenlandske ansøgninger kan basere en stor del af sin vurdering på ansøgningens skæbne i andre lande, således som det er forudsat i lovens paragraf 29.

Det må iøvrigt forudses, at med en reduktion af antallet af ansøgninger til cirka 2000 om året, vil det ikke være muligt for direktoratet at opretholde en tilstrækkelig bred ekspertise til at kunne betjene erhvervslivet på en tilfredsstillende måde.

Går man så videre ud fra den vurdering, som udsiger, at antallet af ansøgninger om europæisk patent vil nå op på omkring 30.000 om året, så vil alle disse ifølge fællesskabernes Patentkonvention være at betragte som danske ansøgninger, idet man ikke kan forestille sig en ansøgning om et europapatent, som ikke omfatter mindst ét land indenfor de europæiske fællesskaber. Det betyder, at Danmarks erhvervsliv vil blive belastet med godt og vel fem gange så mange ansøgninger om patent i Danmark, og formodentlig indenfor hvert erhvervsområde omkring fem gange så mange udstedte patenter, som man skal kende til, og som man må undgå at krænke.

Det forekommer ganske urimeligt at belaste dansk erhvervsliv med en sådan overvågningsbyrde, og ikke mindst da overvågningen er af størst betydning i de tidlige faser, hvor ansøgningerne endnu ikke foreligger på det danske sprog.

Derimod ses det ikke, at Danmarks erhvervsliv opnår nogen fordel, som erhvervslivet ikke allerede har, idet muligheden for at søge patent under München konventionen også står åben for danske opfindere uden at Danmark ratificerer denne traktat.

Iøvrigt ses det heller ikke, at de Europæiske Fællesskaber opnår de fordele, man påstår at stræbe efter. Det gælder ikke engang selv om alle medlemslande ratificerer begge traktater. Så længe der overhovedet findes nationale patentordninger, vil man ikke kunne sikre varernes »frie bevægelighed«. Man kan heller ikke undgå at undre sig over den selvmodsigelse, der ligger i, at man i de Europæiske Fællesskaber vil sikre varernes »frie bevægelighed ved at forlange, at hvis bevægeligheden er hindret i blot ét af landene, så *skal* samme hindring gennemføres i alle landene.

Som tidligere nævnt anser DaFFO anvendelsen af det danske sprog for at være noget meget vigtigt. Det blev stærkt fremhævet sidste gang, og det er da også bemærket, at man i lovforslaget har taget alle de muligheder, konventionerne tillader, til at bevare dansk